

ת"פ 40484/05 - מדינת ישראל נגד אדר אשר - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

16 אוקטובר 2017

ת"פ 40484-05-16 מדינת ישראל נ' אשר
בפני כב' הסגנית נשאה ד"ר נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד לירן פרג' - נוכחת

בג"ד

הנאשם

אדיר אשר - נוכח
ע"י ב"כ עוה"ד חן בן חיים - נוכחת

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בכתב האישום המתוון, מזה בחודש שעבר ליום 16.05.2016 גידל הנאשם בתוך חדר בדירה 16 שטייל' קניבס, במשקל של 2 ק"ג נטו. לצורך כך ועל מנת ליצור תנאים מתאימים יותר לגידול השטילים, החזיק הנאשם בדירה אוחל שחור גדור שבתוכו גידל את השטילים ושהותו ציד במאורר ושתי מנורות חיים.

הנאשם הודה במיחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו הורשע בעבירות של **גידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה"); **והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 10 רישא לפקודה.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקير בעניינו, תוך שהגנה ביקשה לבחון את שאלת הרשותה ואילו המאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית בתיק זה היא למאסר בפועל.

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקרים, המלמדים כי הקשר שלו עם שירות המבחן ידע עלויות ומורדות. אולם בסופו של דבר, ולאחר שהנאשם מסר באופן רצוף 4 בדיקות שתן שהציבו על ניקיונו מסמים, המליץ שירות המבחן להוראות על ביטול הרשותו, לצד השחת ענישה בדמות צו של"צ וצו מבנן. אשר לגופם של התסקרים, מטעמים של צנעת הפרט לא עלה עלי גזר הדין את כל המפורט שם, וזאת מלבד אותן נתונות הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם ATIICHIS בהמשך.

4. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה ביום 01.10.2017, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. **טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)**

5. באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם ועל חומרת הנזירות שנלו אליום. בכלל זה, הלה הפנתה לציד שהחזק הנאשם לשם הגידול וטענה כי המשקל של השתילים מלמד כי הנאשם גידלם שלא לצריכתו העצמית. בהמשך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 24 חודשים מאסר, ובשים לב לעובדה כי הנאשם לא עבר כל הליך טיפול, עתרה להשית עליו עונש מאסר בגין המתחם, לצד מאסר מותנה, קנס, פסילת רישון נהיגה (בפועל ומונתנית) והתחייבות. אשר לשאלת הרשותה, נטען כי הנאשם אכן עומד בתנאים שנקבעו בעניין זה בהלכת כתוב, וזאת בשים לב לחומרת העבירות ולכך שלא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי.

6. מנגד, באת כוח הנאשם לא חקרה על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה, אך טענה כי במקורה הנדון יש לסתות הימנו לקולא, וזאת בשים לב, בין היתר, להמלצת שירות המבחן והעובדת שה הנאשם חדל מלהשתמש בסמים. עוד ובהתייחס לטענת המאשימה, נטען כי בהיעדר אינדיוקציה אחרת בכתב האישום, יש לראות בנאיום כי שגידל את הסמים לצריכתו העצמית בלבד. כמו כן, ההגנה ביקשה להורות על ביטול הרשותו של הנאשם, תוך שטענה כי אין עוד חובה להציג עול קיומו של נזק קונקרטי. במסגרת זו, הלה גם הפנתה להמלצתו של שירות המבחן, לעברו הפלילי הנקי של הנאשם ולנקיונו מסמים.

7. הנאשם מסר שהוא מקבל אחריות על מעשיו וכי מדובר במעידה חד פעמייה בלבד, וטען כי הוא משתף פעולה עם שירות המבחן.

דין והכרעה

8. בהתאם למתווה שקבע החוק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם את המעשים שבгинם הנאשם נתן את הדין. לאחר מכן, על בית המשפט לבחון אם יש מקום לסתות לקולא מהמתחם האמור או שמא יש לגזר את עונשו של הנאשם בגין גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: [ע"פ 12/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל](#), (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. בתיק זה מוסכם בין הצדדים כי מתחם העונש ההולם צריך לנوع בין 6 ל- 24 חודשים מאסר. כמצותו של החוק בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ולאחר שנתי דעתו לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ולצורך של בית המשפט להילחם בנוגע הסמים בכלל ובallo המגדלים סמים בביטם בפרט (ראו למשל: [ע"ג \(מחוזי תל אביב יפו\) 42358-10-14 אבי גיא נ' מדינת ישראל](#), (18.02.2015)); לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, ובכלל זה לכמות השתילים שגידל הנאשם ולמשךם, ולצד שחזיק הנאשם לצורך כך, עת הפר את הדירה ל"מעבדת סם ביתית" של ממש; ולמדיניות הענישה הנוגעת (ראו למשל: [רע"פ 314/16 גיא בן צבי נ' מדינת ישראל](#), (22.02.2016); [רע"פ 14/14 עדין דגן נגד מדינת ישראל](#), (30.11.2014); [ע"ג \(מחוזי ירושלים\) 56662-05-16 ישראל מאיר שנון בוקע נ' מדינת ישראל](#), (22.12.2015); [ע"ג \(מחוזי מרכז\) 8650-04-15 שמעון שורץ נגד מדינת ישראל](#), (22.12.2015); [ע"ג \(מחוזי](#)

באר שבע) 15-11-13901 עזרא נ' מדינת ישראל, (09.12.2015); מצאתי כי מתחם העונש המוסכם על הצדדים הינו סביר בנסיבות העניין ועל כן אכבדו.

אשר על כן, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם ינוע במקרה הנדון בין 6 ל- 24 חודשים מאסר.

10. בשולי נקודה זו, אתיחס למחלוקת שנפלה בין הצדדים בשאלת האם יש לראות בשתי הנסיבות שוגדלו לצריכתו העצמית של הנאים אם לאו. אכן, צודקת הסגנורית בטענתה לפיה מקום בו אין בכתב האישום אינדיקציה לכך שהנאים גידל את הסמים שלא לצריכתו העצמית, כי אז יש לילך בדרך המקלה עם הנאים, ולראות בו כמה שגידלם לצריכתו העצמית בלבד. דא עוקא, במקרה הנדון יתכן שדווקא יש בכתב האישום המתוקן אינדיקציה לדברים. שכן, הנאים הודהו ברכך של צורך גידול הסמים הוא החזיק בכלים, ואילו כלים אלה - כך כאמור בסעיפיו האישום שביהם הנאים הודה - הוחזקו לצורך הכנת סם **שלא לצורך עצמית**. ואולם, קר או קר, הסיבה לגידול הסם היא בבחינת נסיבת הקשורה ביצוע העבירה, וככלזו היא צריכה להישקל לצורך קביעת מתחם העונש ההולם - אלא שבמקרה הנדון, כאמור, מתחם העונש ההולם ככל אינו נתון במחלוקת.

ד. שאלת הרשעה

11. על פי ההלכה הפסוקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, משוכנוך ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאים, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאים מן הרשעה, אינו סביר (ראו בעניין זה, למשל, [בע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברות השקעות דיסקונט בע"מ](#), (14.04.2010); [בע"פ 5100/14 מסארווה נ' מדינת ישראל](#), (28.07.2014); ו[בע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל](#), (10.11.2014)). זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על הרשעה לפגוע 피해 חמורה בשיקום הנאים והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי עונשה אחרים (לענין זה ראו: [ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל](#), פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "פרש כתב") ו[ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' יקטור שמש](#), פ"ד (3) 682 (1996)).

כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם כב' השופט שי לION בפרש כתב ואת פסיקתו של בית המשפט העליון [בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני](#), פ"ד נד(3) 685, 690 (2000).

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסקיריו שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאים, שוכנעתني כי במקרה זה **אין** נסנה בגדיר אותם במקרים חריגים עליהם מדובר **הלכת כתב** כמצדיקים סטיה מן הכלל, לפי נאים שעבר עבירה יורשע בדיינו. **לא** מצאתי כי עניינו של הנאים נופל לגדיר אותם "חריגים שבחריגים" וכי מתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעה. למסקנתי זו הגעתי ממספר טעימים, שאפרטם להלן.

13. ראשית, הנאים לא הוכיחו ברמת ההוכחה הנדרשת כי הרשעה תפגע, לא כל שכן פגיעה חמורה, בתעסוקתו או בשיקומו. כפי העולה מהמסמכים שהוגשו על ידי הגנה, הנאים עובד בחברת "על-בד". בפרט, במכוןה של גב' מלול, רכזת משאבי אנוש בחברה, צוין כי העובדה בחברה "מוחתנית רק בהעסקה במתכונות של לשמור". אולם, לא נאמר שם כי הותרת הרשותו של הנאים על כנה עלולה להביא לפיטורי.

עוד לציין, כי לא אוכל לקבל את טענת הגנה, לפיה כו�ם לא נדרש עוד להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם כתוצאה מהרשעתו של הנאים, כתנאי לביטולה. אכן, מצינו בפסקה מקרים שבהם בית המשפט נמנע מהרשעת נאים

אף שלא הוכחה כבדי פגיעה ממשית בשיקומו או בתעסוקתו (ראו למשל: [ע"פ 13/4466 נתנאל אסולין פורטן נ' מדינת ישראל, \(22.05.2014\); וע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, \(01.04.2014\)](#)). אלא שהמדובר במקרים חריגים ביותר, בהם דובר בנאים שביצעו את העבירות עת היו בני 18 בלבד ושהתקיים בעניינים צבר נסיבות שהטה את הקפין לאי הרשותם. בהיעדר אותו צבר נסיבות, הרי שהכל היה ונותר כפי שנקבע בהלכת כתוב: הוכחת קיומו של נזק ממשי ו konkreti הינה תנאי בludeio אין להימנע מהרשעת נאשם, אפילו אם מדובר בנאים שהינו קטין (וקל וחומר בנאים בגיר), וראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א' שהם [ברע"פ 2180/14 ספיר שמואלי נ' מדינת ישראל, \(24.04.2014\)](#):

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנע מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה טוביל לפגיעה מהותית ו konkretit בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בגיר, או ב'בגיר עיר'."

על דברים אלה חזר בית המשפט העליון פעמים רבות, ולאחרונה אף לפני כמה חודשים מפיו של כב' השופט ג' קרא [ברע"פ 5949/17 משה אמר נ' מדינת ישראל, \(25.07.2017\)](#).

עוד בעניין זה, מצאתי להביא את פסיקתו של בית המשפט המחווי מרכז [בע"פ \(מחוזי מרכז\) 24457-03-15 פבל גוטמן נ' מדינת ישראל, \(30.08.2015\)](#), שם נקבעה מעין "מקבילות כוחות", כאשר מידת הפגיעה konkretit שהוכחה נדרשת כתנאי להימנע מהרשעה תעמוד ביחס לשומרת העבירות המוחסנות לנאשם. במקרה שלנו, בשים לב לשומרת העבירות שבנה הורשע הנאשם, הרי שכתנאי לביטול הרשותו נדרש היה שהוא יוכיח כבדי קיומה של פגיעה ממשית בשיקומו או בתעסוקתו.

אשר על כן, ו邏輯ically כי הנאשם לא הוכיח שהותרת הרשותו על כנה עלולה לגרום לו נזק ממשי, הרי שגם לא ניתן לקבוע שבנסיבות המקירה הנדון קיימים יחס שאין סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה.

14. שנית, אף שדי היה כאמור עד כה כדי לדחות את בקשתו של הנאשם לסייע את ההליך הפלילי בעניינו ללא הרשותה, אכן כי אף לא השתכנעתי שבין במקרה זה להימנע מהרשעתו מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. הנאשם הורשע בשתי עבירות סמיים, שבצדיה של כל אחת מהן עונש מרבי של 20 שנות מאסר. חומרת העבירות אף מתעצמת לנוכח כמות השתילים שהנאשם גידל ומשקלם, הנמדד בקילוגרמים. מה גם, שיש ליתן את הדעת לכך שבמקרה דנן אין מדובר בגידול ספורדי גרידא, כי אם במעשה מוקף ומתוכנן היטב, שלשם הוצאתו אל הפועל הנאשם הציג ברכוש והחזקק בכלים להכנת סם שלא לצורך עצמית.

זאת ועוד, כפי שצווון קודם لكن עבירות גידול הסמיים הפקו זה מכבר ל"מכת מדינה" של ממש, מה שמחיב את בתיהם המשפט להעלות תרומותם לשירוש התופעה, וזאת בין היתר באמצעות אי גילוי סובלנות כלפי המורשעים בעבירות אלו (ראו והשו דבריו של בית המשפט החוזי בעניין [אבי גיא שאוצר קודם לכן ובעפ"ג \(מחוזי תל אביב יפו\) 4706-10-15 מדינת ישראל נ' עמרי מסרי, \(23.11.2015\)](#)).

ברי כי כל מקרה צריך להיבחן לגופו, ובוחרת יתכן כי יהיו מקרים בהם יהיה זה מוצדק להימנע מהרשעתו של מאן דהוא שהואשם בעבירות זהות לאלה שביצע הנאשם (ראו [ת"פ \(שלום קריית גת\) 53716-03-15 מדינת ישראל נ' גורי, \(05.04.2016\)](#), אשר ניתן על ידי מותב זה). אולם לדידי, עניינו של הנאשם שבפניי איננו אותו מקרה חריג שבחרים, וביטול הרשותה במקרה הנדון עלולה לשגר לציבור מסר מוטעה ומטעה של סלחנות וסובלנות כלפי מגדיים סמיים בبيתם.

לאור אלה, כאמור, שוכנעתי כי לא ניתן במקרה זה להימנע מהרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי

15. כאן אף אצין, כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן להוראות על ביטול הרשותו של הנאשם. יחד עם זאת, ברוי כי המלצהו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכלל הכבוד הראו, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצהו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומת זאת, אמון בית המשפט על שיקילת אינטראסים שונים ורוחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור הכללי. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצהו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחייב לשקו (ראוי והשוו), דבריו של כב' השופט מ' שmagar בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) (1981); בע"פ 15/1472 שי שעשו נ' מדינת ישראל, (17.12.2013); בע"פ 13/5212 רענן נ' מדינת ישראל, (17.05.2015); בע"פ 13/7389 נתן טיטלבאום נ' מדינת ישראל, (29.08.2013) (ראו בעניין זה ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) שמעון נ' מדינת ישראל, (1981); ע"פ 1472/15 שי שעשו נ' מדינת ישראל, (17.05.2015); בע"פ 13/7389 נתן טיטלבאום נ' מדינת ישראל, (29.08.2013); ובע"פ 13/5212 שמעון נ' מדינת ישראל, (17.12.2013)).

16. לבסוף אצין, כי אף לא התעלמתי מיתר נתוני החובים של הנאשם, ובכלל זה מהעובדה שאין לחובתו הרשותות קודמות ומכך שבבדיקות השתן האחרונות שמסר הצביעו על ניקיונו מסמים. כפי שיפורט בהמשך, נסיבות אלה בהחלט קיבלו את המשקל הראויה להן בשלב גזירת העונש המתאים לנายนם, אולם לדידי אין בהן כשלעצמם, בשים לב לכל האמור עד כה, כדי להביא לחריגת מהכלל לפיו נายนם שנמצא אשם בביצוע עבירה - ירושע בדיינו.

17. לאור כל האמור, משקיעתי כי הנאשם לא הוכח שהרשותו עלולה להסביר לו נזק ממשי, אך שלא ניתן לומר כי קייםיחס שאין סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לו מן הרשותה; ולאחר ששותגעתי כי לא ניתן במקרה הנדון להימנע מהרשותו מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקול הענישה הרלוונטיים, **הריני מורה כי הרשותו של הנאשם תיוותר על כנה.**

ה. גזירת העונש המתאים לנายนם

18. כאמור בסעיף 40(ג) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנายนם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

19. בעניין זה, בנוסף לחולוף הזמן מאז ביצוע העבירות, נתתי דעתך לעברו הפלילי הנקוי של הנאשם ולעובדתה כי זו הסתברותו הראשונה בפליליים. כן נתתי דעתך לעובדה שעסוקין בנายนם צער באופן ייחסי ולפוגעה עלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכרך ולונכח בכך שהלהטרם ריצה עונשי מאסר בעברו. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא מוהה בו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, והביע חריטה כנה על מעשיו.

כמו כן, שקלתי את העובדה שהעובדת היה עצור בתיק זה במשך כמה ימים ובמשך תקופה לא מבוטלת נוספת תחת תנאים מגבלים. ברוי כי המעצר או הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.

20. בנוסף לאמור, בית המשפט מוצא לשקל לא עובדה שהעובדת שהעובדת מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסמים. יחד עם זאת, לא מצאת שבעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שהיה בהם כדי

להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי. שכן, על אף אותן בדיקות שتن שמסר, הנואשם שלל כל נזקקות טיפולית, בטענה כי נגמל שימוש בסמים בכוחות עצמוו. בהתאם לכך, הנואשם לא שולב בהליך טיפול כלשהו. בהיעדר סיום מגורמים רפואיים כלשהם, וכאשר במהלך הקשר שלו עם שירות המבחן (עד למסיטה 4 הבדיקות האחרונות) הנואשם הרבה שלא הגיעו לחלק מבדיקות השtan שאליו זומן, נדמה כי גמילתו של הנואשם מסמים טרם הושלמה כאשר בנסיבות שכאהה מוקן החשש שהוא יחזור להשתמש בסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות.

יתר על כן, אף אם הייתה קובעת שהנאשם השתתקם בצוורה מלאה או שקיים סיכון ממשי לכך (ואנני קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולא ממתחמי העונשה, והרי לא בכך נוקט סעיף 40(א) לחוק העונשין - בהתיחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולא ממתחם העונשה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". על אף חשיבותו הניכרת, אינטראס השיקום איננו בבחינת חווית הכלול, ולצד אינטראס זה קיימים שיקולי עונשה נוספים כגן גמול (שהוא אף העיקרונו המנחה בעונשה, לאחר תיקון 113) והרtauעה (ראו והשו [ע"פ 14/1521 יוסף אלפקר נ' מדינת ישראל, \(16.09.2015\); ורע"פ 4097/16 מוחמד נ' מדינת ישראל, \(24.05.2016\)\)](#). במקרה הנדון, הדברים הללו אף מקבלים משנה תוקף, בשים לב לכך שהנאשם שלל כל נזקקות טיפולית (ומבליל שהתעלמתי מכך שמסר כמה בבדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם).

ודוק, בעובדה שהנאשם נגמל בעת זה שימוש בסמים יהיה גם יהיה כדי להביא להקללה בעונשו, אולם הדבר יעשה במסגרת גדריו של מתחם העונש ההולם. לשון אחר, אלמלא ניקיונו של הנואשם מסמים, כי אז בית המשפט היהجوز עליו עונש שלא מצוי בתחום המתחם, כאשר משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מססר אחורי סוג ובירה. במקרה הנדון, העובודה שהוא נגמל מסמים תביא לגזרת עונשו בתחום המתחם, קרי מססר לריצוי בעבודות שירות, והרי שהמדובר בהקללה ממשית בעונש שיוista. כמו כן, ניקיונו של הנואשם מסמים, כפי שיפורט בהמשך, אף ישקל לקולא בכל הנוגע לשאלת פסילת רישיון הנהיגה שלו.

21. גם כאן אצ"ן, כי למסקנה האמורה הגעתו לאחר שנתי דעתו להמלצתו של שירות המבחן, אלא שכאמור זה מכבר, מדובר בהמלצת בלבד שבית המשפט איננו מחויב לה, והדברים כבר פורטו קודם לכן. כמו כן, אף לא התעלמות מהפסקיקה שהוגשה לעוני מטעם הצדדים, ובפרט לא מזו שהוגשה על ידי הגנה, כאשר חלקה הניכר אף ניתן על ידי מותב זה. אולם, כפי שצוין גם באוטם פסקי דין שאלייהם הפנתה בתוכן הנואשם המלומדת, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים לקולא מהמנעד שהוצע לעיל. הדבר אך טבעי, שכן כידוע, העונשה היא אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. עונשה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" ([ע"פ 10/5768 פלוני נ' מדינת ישראל, \(08.06.2015\)](#)). לעומת זאת ניתן לעונשו של נואשם על סמך הנסיבות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ראו והשו [ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג\(4\) 170, \(1989\); ורע"פ 3173/09 פראגן נ' מדינת ישראל, \(05.05.2009\)\)](#).

22. ככלם של דברים, משנתתי דעתם למכול הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה לעברו הפלילי הנקי של הנואשם, לעובדה כי הודה במינויו לו, ולאחר מכן שמסר לאחזרונה בבדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם, מצאתו כי יש להשית עליו עונש המוצע ברף התקחון של המתחם אשר נקבע על ידי.

בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנואשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנואשם בעל עבר פלילי חף מהרשעות קודמות, וביחוד בשים לב לכך שמסר בבדיקות שתן שהיעדו על ניקיונו מסמים, מצאתו כי ניתן בזה הפעם לרכת לקראותו בפן זהה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבאונישה, הרי שבית המשפט ישים על הנואשם קנס, אולם לצד חומרת העבירות, בקביעת גובהו ילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיווביים של הנואשם, כפי שפורט לעיל, ואף הפגיעה הכלכליות שצפופה להיגרם לו כתוצאה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות אשר יושת עלייו.

23. מכל המקבץ לעיל, הרינו גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל, שירצו בעבודות שירות, בגין ימי מעצרו.

בהתאם לאמור בחווית דעת הממונה על עבודות השירות מיום 01.10.2017 הנאשם יכול בריצוי המאסר ביום 15.11.2017, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה בגין הלאומי באשקלון, רשות הטבע והגנים.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות במועד הנקבע בשעה 00:08 או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

באישור הנאשם, הממונה על עבודות השירות יוכל לבצע בדיקות שtan לנאים, ככל שיידרש.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודה השירות עלולה להביא להפסקה זמנית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. צו מבן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

הובירה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, והמשמעות של אי עמידה בתנאי צו המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. מאסר מוגנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עברו עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשוט.

ד. מאסר מוגנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם עברו עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.

ה. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה.

הकנס יקווז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה. היתרה תושב לאביו של הנאשם.

כל שיבורר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית צו או אחרת לקווז מתוכה את הקנס שהותה או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 18/4/16.

ו. הנאשם יחתום על התcheinבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בגין פקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

כל שלא תחתם התcheinבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקיים או מלחזיק רישיון נהיגה במשך 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא

יעבור כל עבירה בגין פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

מורה על השמדת המזגיים - סמים וכלים, בכפוף לחולף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים דלעיל.